

РЕШЕНИЕ

№ 21610

гр. София, 23.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 13.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3956** по описа за **2025** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 285 ал.1 от ЗИНЗС.

Образувано е по:

1/ кас.жалба вх.№ 1065/16.01.25г на ГД“ИН“ с проц.представител юрк. Д. против Решение № 27785/19.12.24г по д.№ 5773/23г на АССГ- в частта, с която ГД“ИН“ е осъден да заплати обезщетение в размер на 1000лв на А.В., както и разноски по делото - 130.92лв на А.В. и 81.54лв на АССГ;

2/ кас.жалба вх.№ 2564/04.02.25г на А. С. В. от [населено място] с проц.представител адв. К. против Решение № 27785/19.12.24г по д.№ 5773/23г на АССГ- в частта, с която е осъден да заплати на АССГ разноски в размер на 1401.91лв.

В жалбата на ГД“ИН“ се сочи, че Решението в обж. част е неправилно, мат.незаконосъобразно и необосновано, като Искът следва да се отхвърли в цялост като неоснователен и недоказан. Вредите подлежат на доказване от ищеца и не се предполагат, тъй като не е налице хипотезата на чл.3 от ЗИНЗС. Липсват доказателства за нарушено физическо или психично здраве на ищеца, което да е в пряка причинно-следствена връзка с действие или бездействие на затворническата администрация. Според СТЕ- килията е с размер на жилищната площ 16.15кв.м., т.е. по 4.04кв.м. жилищна площ на всеки от четиримата затворници в нея/спазено е изискването за поне 4кв.м. жилищна площ на човек/. Вместо това СРС неправилно се позовава на свободната площ от

2.10кв.м, като законът има изискване за жилищна, а не за свободна площ. Освен това в Решението има противоречие между мотиви и диспозитив, като според мотивите се уважава Иск за 700лв, но в диспозитива ответникът се осъжда за 1000лв обезщетение, според мотивите на ищеца се дължат разноски от 122.92лв, но в диспозитива ответникът е осъден на 130.92лв разноски, според мотивите на АССГ се дължат разноски от 41.54лв, но в диспозитива ответникът е осъден на 81.54лв. Моли се за отмяна на обж. част от Решението и отхвърляне на Иска в цялост, в условията на евентуалност- да се намали размера на присъденото от СРС обезщетение. Претендират се разноски за двете инстанции. В съд. заседание юрк.Н. поддържа жалбата и оспорва жалбата на насрещната страна. Прави възражение за прекомерност на адв.хonorар на ищеца- за двете инстанции.

В кас.жалба на В. се сочи, че обж. част от Решението е мат.незаконосъобразно, тъй като съгл. чл. 10 ал.3 от ЗОДОВ- дори при частично уважен Иск, разноските се понасят изцяло от ответника. Претендират се разноски за двете инстанции. В съд. заседание не се явява или представлява. Прокурорът изразява становище за неоснователност на двете жалби и правилност на обж. Решение в цялост.

К..жалба на ГД“ИН“ в частта ѝ срещу присъдените разноски, както и кас.жалба на В./тя е само относно разноските/ - имат характер на Молби по чл. 248 от ГПК/за изменение на Решението в частта за разноските/ и следва да се изпратят на първоинстанционния съд за произнасяне по тях/при което той да съобрази чл. 286 ал.3 от ЗИНЗС/. При произнасянето си Съдът следва да присъди и разноските за производствата по двете молби по чл.248 от ГПК/а тези разноски ще са съгл. чл. 143 от АПК/.

К..състав намира, че само кас.жалба на ГД“ИН“ в частта ѝ срещу присъденото обезщетение от 1000лв е допустима, депозирана в срок и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, от лице с активна проц.легитимация, срещу съд.акт по чл. 284 от ЗИНЗС, поради което само тя следва да се разгледа по същество.

Касационната инстанция следи служебно/чл. 218 ал.2 от АПК/ дали Решението на първата инстанция е валидно, допустимо и материално законосъобразно, а дали е проц. законосъобразно и обосновано следи само ако има такива оплаквания в кас.жалба.

К..състав установи от фактическа страна следното относимо за произнасянето му:

1/ С ИМ от 14.06.23г В. претендира неимуществени вреди в размер на 25000лв/ведно с лихвата от датата на предявяване на Иска до окончателното изплащане/, произтекли от лоши битови условия в ареста на [улица] [населено място], където е бил задържан в периода 15.10.17г-14.06.18г. Килията е с площ 15кв.м за 4ма арестанти, липсва достатъчна осветеност и чист въздух, има висока влажност и непоносима миризма на тоалетна, както и мръсни, стари и неудобни дюшеци, има 1 тоалетна/отворена-клекало/ в помещението/на 1м от легло и на 1.5м от масата за хранене/. Възможно е къпане само веднъж седмично или веднъж на 2 седмици, в обща баня за всички арестанти. Има дървеници и хлебарки, които лаят по храната и по арестантите. Дневната разходка е само 1 час, което в съчетание с тясното пространство е довело до подуване и отичане на краката и налага обезболяващи средства. Няма социални мероприятия, работи само 1 от 2та телефона и не винаги успява да се обади на близките си. Храната е малко, неразнообразна и некачествена. Масата за хранене е 1м/1м, с 2 стола, като арестантите се хранят на смени на нея. Липсва адекватна мед.грижа, вкл. и стоматологична, което е наложило самоволно лечение с антибиотик и обезболяващи. С уточняваща молба се сочи, че са

налице условията на чл.3 от ЗИНЗС и вредите се предполагат.

2/ Ответникът оспорва Иска и твърди, че не са налице условията на чл.3 от ЗИНЗС, поради което ищецът следва да докаже вредите си и те не се предполагат.

3/ Съдът служебно е допуснал СТЕ и СПСЕ, според които: килята е с жилищна площ 16.15кв.м., като тоалетна и мивка със студена вода са във вътрешно обособено помещение/зад стена с височина 1.4м, в която има направен отвор за влизане/; дневната светлина от двата прозореца /с размери 1м/1.2м /, е достатъчна да се освети цялата килия, площта им е 2.4кв.м. при изискуеми 2.28кв.м, има и 2 осветителни тела за изкуствена светлина/осветеността е в норма/, прозорците се отварят достатъчно и могат да стоят отворени непрекъснато, за да се осигури проветряване; има отоплителна инсталация и вентилационна инсталация в тоалетната; има обща баня с топла вода и 4 души; в килията има 4 легла, 2 табуретки и маса; при 4ма арестанти- жилищната площ за всеки е 4.04кв.м.; свободната площ /свободна от мебели и стената/ е 2.10кв.м. за всеки от 4та арестанти; в килията няма влага,мухъл и насекоми; условията в ареста са се отразили негативно психологически на ищеца/лек към умерен стрес/, но няма психосоматични заболявания и не може да се отграничи стресът от условията в ареста - от стреса от цялото протекло наказателно производство.

4/ Съдът приема, че са налице условията по чл.3 ал.1 от ЗИНЗС и вредите се предполагат съгл. чл. 284 ал.5 от ЗИНЗС, като следва да се прецени размерът им по справедливост/чл.52 от ЗЗД/. Този извод се споделя от К.състав. Съдът приема, че съгл. чл. 21 от ППЗИНЗС, свободната от мебели площ/т.е. свободната площ/ следва да е поне 3кв.м. на човек, а в случая е 2.10кв.м.Това е единственото установено отклонение от нормативните изисквания.Спазено е изискването за мин. 4кв.м. жилищна площ на човек, няма влага,мухъл и насекоми, има осветеност и проветривост, има топла вода в обща баня, има адекватно мед.обслужване и осигурен контакт с близките.При това положение Съдът намира за справедливо обезщетение от 1000лв/около 4.15лв на ден/.

5/ Този размер К.състав намира също за справедлив. Жалбата на ответника срещу присъденото обезщетение от 1000лв е неоснователна. Решението е правилно и законосъобразно в частта, с която се присъжда обезщетение от 1000лв /в частта, с която се отхвърля Иска за горницата -до размера от 25000лв,ищецът не обжалва/.

При този изход на спора/неоснователна кас.жалба/- на ищеца на осн. чл. 286 ал.3 от ЗИНЗС би следвало да се присъдят разноски за кас.инстанция, в размер 400лв /мин.размер по чл. 7 ал.2 т.1 от Наредба №1/04г, при мат.интерес на кас.жалба- 1000лв/. Ищецът обаче не е представляван пред кас.инстанция - в производството по кас.жалба на ГД“ИН“ и разноски за нейното разглеждане не му се следват.

Водим от горното и на осн. чл. 285 ал.1 от ЗИНЗС, Съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 27785/19.12.24г по д.№ 5773/23г на АССГ- в частта, с която ГД“ИН“ е осъден да заплати обезщетение в размер на 1000лв на А.В., по кас.жалба вх.№ 1065/16.01.25г на ГД“ИН“.

ИЗПРАЩА НА ДОКЛАДЧИКА по д.№ 5772/23г на АССГ кас.жалба вх.№ 1065/16.01.25г на ГД“ИН“ - в частта й срещу присъдените разноски, както и кас.жалба вх.№ 2564/04.02.25г на А. С.

В., имащи характер на Молби по чл.248 от ГПК- за произнасяне по реда на чл.248 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: